

Vodka z Ostravy na nádraží v Ústí zachutnala

Není obvyklé, aby se divadlo hrálo v nádražní restauraci. V pondělí se ale herci ostravského **Národního divadla moravskoslezského** právě v ústecké „nádražce“ představili. Zahráli tam hru Venedikta Jerofejeva Moskva - Petušky, jíž přijeli podpořit snahu sdružení **Nádraží nedáme!** o záchranu staré nádražní budovy.

ÚSTÍ NAD ORLICÍ Netradiční zážitkem si v pondělí večer odnesli hosté nádražní restaurace v Ústí nad Orlicí. „Starou dámu“, nádražní budovu postavenou v roce 1874, totiž přijeli podpořit herci ostravského Národního divadla moravskoslezského se hrou Venedikta Jerofejeva Moskva - Petušky s podtitulem Bible všech alkoholiků.

Originální byl už samotný vstup do „nádražky“. Nedošlo sice na předem ohlášené měření alkoholu v krvi, zato byl divákům rozdáván program v podobě placatice obsahující 100 mililitrů vodky, na jejíž etiketě byly vtištěny všechny potřebné údaje.

O tom, že mělo představení úspěch, svědčí i skutečnost, že se herci museli přijít sedmkrát děkovat, potlesk nebral konce.

„Byl to fantastický happening,“ komentovala lakonicky představení po jeho skončení dokumentaristka Olga Sommerová, která je aktivní členkou sdružení **Nádraží nedáme!** už od jeho počátku.

Hosté na představení se začali sjíždět již po čtvrté hodině, tedy dvě hodiny před začátkem. Kolem páté přijela právě první dáma českého dokumentu s místopředsedkyní Poslanecké sněmovny Kateřinou Klasnovou. Obě si pak i přes

FAKTA

Kauza nádraží

Nádražní budově v Ústí nad Orlicí z roku 1874, která se při jízdě vlakem po hlavní trati do Prahy nedá přehlédnout, v minulosti **hrozila demolicí**. Nyní se uvažuje o stavbě budovy nové, čímž by „stará dáma“ přišla o svou funkci.

Občanskému **sdružení Nádraží nedáme!**, jehož členy jsou kromě odborníků na architekturu a ochranu památek také režisérka Olga Sommerová, novinář a senátor Jaromír Štětina a někteří umělci, se podařilo vzbudit celorepublikový zájem o tuto unikátní stavbu, zapsat nádražní budovu mezi kulturní památky, a **odvrátit tak její plánované zbourání, i přestože v roce 2008** byl už na likvidaci budovy vydán demoliční výměr.

Nádražní budova v Ústí nad Orlicí stojí poměrně **atypicky uprostřed kolejíště**.

Stavba vznikla v 19. století podle **návrhu architekta Rudolfa Freye**. Budova na půdorysu H s kamennými římsami je postavená z režného zdiva, horní podlaží jsou z méně obvyklého hrázdného zdiva.

počáteční protesty Českých drah prohlédly zázemí nádražní budovy, která byla v roce 2010 vyhlášena kulturní památkou. Dráhy o ní přitom prohláší, že zafouká vítr a budova spadne. Po prohlídce ale Klasnová lakonicky prohlásila: „Nespadne.“

Ústřední postavou divadelního představení, které lidé v orlickoústecké nádražní restauraci zhlédli, je těžký alkoholik Venečka, který se probudí po těžké kocovině vesmírných rozměrů na schodech neznámého činžáku. Poté, co se trochu probere, se rozhodne, že navštíví svoji lásku ve sto dvacet kilometrů vzdálených Petuškách, a tak jde do obchodu a napěchuje svůj nezbytný diplomatický kufřík spoustou alkoholu. Ostatní cestující jsou na tom podobně a ve vlaku se pak rozehrává konverzace plná hlubokomyšlných myšlenek a úvah, na něž mohou přijít jen a jen alkoholici.

Zajímavé přitom je, že vůbec nešlo o pokleslou zábavu plnou vulgarit, ale dvě hodiny plné životních moudrů a zkušeností. Byť podaných ve svérázném duchu. „Všichni lidé, které kdy Rusko potřebovalo, pili. Všichni čestní lidé v Rusku pili a pijí. Protože se báli říct pravdu,“ říká v jedné ze svých

Nejen v restauraci Hodinu před začátkem představení se na nádraží objevila první dáma českého dokumentu Olga Sommerová a místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Kateřina Klasnová.

Do Ústí jezdím často a ráda a dnes jsem tu byla ještě raději. Byl to úžasný happening.

Olga Sommerová

sentencí hlavní hrdina představovaný Tomášem Jirmanem, který je současně režisérem představení.

Zvláštní uznání diváků sklidili protagonisté, každý z nich, až na hlavního hrdinu, hrál tři nebo čtyři role, při vzájemné výměně rozličných koktejlů nepředstavitelného složení. Všechny přitom trumfнул Venečka, který prozradil svůj recept na to, jak se co nejrychleji a nejlevněji opít.

Jeho složení bylo opravdu podivuhodné. Nějaká vodka, červené

víno, šampon, voňavka či brzdová kapalina a další ingredience. Vše samozřejmě uváděno v mililitrech. Publikum řvalo smíchy, ale ne dlouho. Herci se totiž vydali mezi diváky a nalávali vodku.

Občanské sdružení **Nádraží nedáme!**, které bojuje o zachování budovy v Ústí, bylo založeno v únoru 2009 jako důsledek boje za záchranu nádražní budovy. Předsedou je Martin J. Kadrman, statutární místopředsedkyní režisérka Olga Sommerová, místopředsedou proděkan liberecké fakulty architektury Jiří Suchomel.

Nádraží z roku 1874 patří k nejstarším staničním budovám v Česku. Od léta 2010 je díky aktivitě sdružení kulturní památkou. Budova získala zvláštní ocenění za zachování původního rázu historické nádražní budovy, které udělila odborná porota v soutěži Nejkrásnější nádraží ČR 2008.

Správa železniční dopravní cesty v letech 2007–2009 uvažovala o zbourání této budovy, až na základě petice s více než 16 tisíci signatáři byla demolicí odvrácena. Nyní hodlá Správa železniční dopravní cesty v těsné blízkosti tohoto nádraží vybudovat novou nádražní budovu.

Jiří K. Růžička

V hlavní roli Ve hře exceloval východočeský rodák Tomáš Jirman, který je i režisérem Bible všech alkoholiků. Výbuchy smíchu nebyly žádnou výjimkou, vážnou tvář dokázal udržet po celé dvě hodiny jen málokdo.

Foto: 3x Radek Kalhous, MF DNES

Lada Bělašková Zvládla během večera tři role.